

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - חצות, ב-ג)

קיימת חצות הוא המתקת הדינים,

והוא מסגל כמו פדיון.

זמן חצות הוא תמיד אחר ששה שעות מתחילת הלילה, בין בקיץ בין בחורף; ואז מתחיל זמן חצות, ונמשך עד גמר משמורה שניה, דהיינו שתי שעות. ובבוקר, טוב להסתכל על השמים, ועל-ידי-זה נמשך הדעת.

● "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך". מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, חוס וחמל עלי, וזכני ברחמיך הרבים שאזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי חיי, ואזכה להתעורר משנתי לקום בכל לילה ולילה בוריות גדול בלי שום עצלות וכבדות כלל. ולא תתגבר עלי השנה והתדרמה, חס ושלוס, ולא יוכל שום דבר למנוע אותי מזה. וברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, תעורר הרוח צפונית המנשבת בכניור של דוד בחצות לילה, ומשך ימשך עלי התעוררות להתעורר תמיד משנתי בעת חצות לילה ממש. "עורה כבודי עורה הנבל וכניור אעירה שחר".

● רבונו של עולם, אתה הזהרתנו בכמה אזהרות לקום תמיד בחצות לילה ממש, כמו שכתוב בזהר הקדוש אזהרות נוראות על זה. אך אתה יודע, כי רבו המניעות שמתגברים עלינו על כל אחד ואחד להטרידנו מזה, עד אשר אבדנו רב הלילות אשר בטלנו מלקום בחצות. על כן באתי לפניך, אדון כל רב להושיע, תן לי עצה איך לזכות לזה לקום תמיד בכל לילה בחצות ממש, שהוא תכף אחר ששה שעות מתחילת הלילה, בין בחורף בין בקיץ. ואזכה להתעורר אז בוריות גדול, ולסדר תיקון חצות, לאונן ולקונן על חרבן בית-המקדש, ועל גלות התורה שנמסרו רזיה לחיצונים, ועל חטאי ועוונותי ופשעי העצומים והרבים שגרמו כל זה, והאריכו את הגלות ביותר, כאשר נגלה לפניך יוצר הכל, כמה וכמה הארכתי את הגלות בעוונותי הרבים, בכלל ובפרט.

● אוי לי וי לי, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, הנני לפניך באשמה רבה, ומה שעבר עבר. זכני מעתה לשוב לדרך הישר באמת, ולא אובד שום לילה מלילותי מקימת חצות. ותהיה עמי תמיד, ותעזרני ותשמרני שלא יזיק לי כלל קיימת חצות בשום דבר, ולא יארע לי שום חלי ראש ושום נזק מזה. אבי שבשמים, הקיימי ואחיה, זכני מעתה לקום בכל לילה ולילה תמיד בחצות ממש, בין בחל בין בשבת ויום-טוב, בשבתי בביתי ובלבתי בדרך, ולסדר תיקון חצות ולעסק אז בתורה הרבה. ותעזרני ותושיעני שאזכה על-ידי סדר תיקון חצות, להמתיק ולבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל בני ישראל עמך.

● ואזכה בכל בוקר להסתכל על השמים, ותעזרני להמשיך עלי דעת דקדשה על-ידי-זה, דעת זך וצח, דעת אמת, שאזכה על-ידו לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם. ויהיה נמשך עלי בכל בוקר חוס של חסד מבוקר אברהם, ויקים מקרא שכתוב: "ויזכור חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי". ונאמר: "יהי בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים". ונאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך". יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן ואמן. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה פ"ח)

(התקרבתי ר' ישראל אודסר לרבנו ז"ל)

סיפור © ... ורוצה אני עוד לספר פרשת התקרבותו של גר אחד, וכן היה מעשה: בטבריא, היה גר אחד שבא מרוסיה. הוא היה צדיק גדול. הוא היה נוהג לומר את כל הסיפור ופניו היו מאירים מיראת שמים. הוא היה בעל גוף גדול. פניו היו כפני הארי והיה מתגולל בבית של הכנסת אורחים. כי אז היה רעב גדול ואיש לא קיבלו לביתו, כי מאכלו היה כיכר לחם לסעודה, ומי היה יכול לעמוד בזה באותם הימים! והואיל ומידת הכנסת אורחים של ר' ישראל [קארדונר] היה עד אין לשער, קבע לאורח מקומו בביתו. ובהיות שלא היה לו להחליף כותנתו, היה נודף ריח זיעה איום ממנו וכותנתו נעשתה עבה כמו עור. ואיש לא היה יכול לעמוד על ידו. כשהגיע ערב פסח, הלך ר' ישראל [קארדונר] אצל סוחר והזמין עבורו מלבושים חדשים, והוא התלבש ורחץ והיה אורחו כל ימי הפסח. בליל הסדר, נודרזתי לגמור את ההגדה, והלכתי אצל ר' ישראל. ראיתי קהל עומד שם ובבית פנימה שרוי אור גדול וריקוד ושמחה. כי הגר הזה - מרוב שמחה - שנכנס תחת כנפי השכינה ונפל בחלקו להיות מקורב לר' ישראל, ראה מתיקות כזאת וחייבו המצוה, התחיל לרקוד מרוב שמחה, ובהיותו בעל גוף, היה כל הבית מזדעזע. כשנגשתי לדלת, התביישתי ליכנס, כי הייתה שם השראת השכינה. אחר-כך, נכנסתי ואף נצטרפתי לריקוד עד אור הבוקר. ... (המשך יבוא בעזרת ה')

חזקה כל-כך לה' יתברך אז הוא בחינת בן-יקיר וחביב מאד לה' יתברך. כי יש בחינת בן, שהוא מחפש בגנויא דמלכא כמו בן. ויש בחינת עבד, שאין לו רק לעשות עבודתו שנתנו לו, ואסור לו לשאל שום טעם וחקירה על עבודתו. אבל יש בן שהוא אוהב כל-כך את אביו עד שמחמת האהבה הוא עושה מעשה עבד, מה שעבד פשוט צריך לעשות, והולך וקופץ בתוך הסוללות הגדולות בתוך קשרי המלחמה ומגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט כדי לעשות נחת רוח לאביו, מה שאפילו עבד פשוט לא היה עושה עבודות כאלו. ואז כשאביו רואה אהבתו החזקה כל-כך עד שמשליך עצמו לעבדות גמור בשביל אהבתו, אזי הוא מגלה לו גם מה שאין נמסר אפילו לבן, כי יש מקומות שגם הבן אסור לכנס לשם, היינו שיש השגות שגם הבן אינו משיג אותם, אבל על-ידי שהבן מסלק כל חכמתו ומשליך עצמו לעבדות כנ"ל, על-ידי זה אביו מרחם עליו ומגלה לו מה שאין נמסר אפילו לבן ומניחו לחפש בגנויא דמלכא הגנויים וצפוניים ביותר, עד שזוכה שנתגלה לו בחינת צדיק ורע לו, רשע וטוב לו, וזוכה להעלות המשפט שנפל עד התהום ולתקנו, כי זוכה להשיג צדיק ורע לו רשע וטוב לו, שזה נראה כעיוות המשפט. ועכשיו כשזוכה להשיג ולהבין זאת - זה בחינת תקון המשפט.

על-ידי רבי אמת עם תלמידים נעשין ונתקנין כל הבחינות הנ"ל. כל עיקר תיקון העולם תלוי בזה שיתבטלו מן העולם כל דרכי החכמות האמות שמהם נמשכים גם-כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת שיכול לתקן הכל אפילו בכל המקומות והעניינים העוברים עלינו. זה נחמנו ממעשינו, זה ישועתנו, זה תקוותנו, זה שמחתנו לצנח נצחים.

כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו יוכל לפול בטעותים ומכשולות רבים ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלוס, כאשר כבר רבים נכשלו ונפלו מאד על-ידי חכמתם הרעה וחטאו והחטיאו את הרבים, רחמנא ליצלן. כי עיקר היהדות הוא לילך בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, ולבלי להשיג כלל על כבוד עצמו, רק אם יש בזה כבוד ה' יתברך יעשה, ואם לאו - לא. אז בוודאי לא יכשל לעולם. עיקר הגבורה הוא בלב. כי מי שלבו חזק, אינו מתיירא משום אדם ומשום דבר והוא יכול לעשות גבורות נוראות ולכבוש מלחמות חזקות על-ידי חזק ואמץ לבו.

יש שעברו עברות כל-כך, עד שנפלו בבחינת הסתרה שבתוך הסתרה באלפים ורבבות הסתרות, ומחמת זה נדמה להם שאין להם עוד תקוה, חס ושלוס. אבל הצדיק יכול לעורר גם אותו ולהודיעו מה' יתברך, שיש לו תקוה גם-כן, עד שישב אל האמת ויתקרב לה' יתברך. כי באמת בכח הצדיק האמת, הכל יכולים להתקרב לה' יתברך תמיד בכל עת, איך שהם בכל מקום שהם...

שיחות

מרי ישראל אודסר, זצ"ל - (המשך) ... פעם אני באתי לירושלים על חג השבועות, הבית שלי היה רב שלמה [וקסלר, זצ"ל]. אני נכנסתי לרב שלמה וקסלר ורב שלמה היה חולה, אינני יודע מה שהיה לו, על-כל-פנים ברוך השם הוא יצא מהמחלה ואכל, אבל הוא אכל כמו ציפור.

כשאני באתי לרב שלמה הוא קיבל אותי באהבה והיה הבית שמחה גדולה, שמחה גדולה. מה השמחה? אינני יודע. הוא היה לו חלון, הוא ישב תמיד אצל החלון, היה אור ושמחה. ואני באתי, היה שמחה גדולה. רב שלמה היה כל-כך שמח אבל אני לא יכלתי, אני צריך כבר לאכל. אשתו היא הרגישה שאני צריך לאכל, רב שלמה לא צריך לאכל, הוא אוכל כמו עוף, כמו ציפור שאוכלת. לא ידעתי איך אפשר לחיות עם כמה פרורים כמו עוף!

אז אשתו כבר ידעה האכילה שלו, היא כבר ידעה מה הוא צריך לאכל והיא בשלה לשינו. היא נתנה אכל לרב שלמה באיזה כלי וגם לי, שני כלים. כלי אחד בשבילי וכלי אחד בשבילו, ואכלנו שינו בבית.

היא נתנה לי חתיכת בשר עוף, אני אכלתי כמו שאני רגיל, אבל עם רב שלמה לא יכלתי לאכל, אני פחדתי, נכנסתי לבית ופחדתי מאד מרב שלמה. לא יכלתי לסבל, אני לא אוכל, אני אכלתי ורב שלמה לא אכל. לא ראיתי עוד בעולם הזה בן-אדם שאוכל כך, הוא לקח איזה חתיכה קטנה והחזיק אותה.. עד שבלע. אחר-כך הוא לקח עוד איזה טפות. אני לא יכלתי, אני מִכרח לאכל. הוא אכל בקדשה גדולה, כמו עוף, אבל אני הייתי בן-אדם, אני צריך לאכל, לאכל ולשתות כמו כל אדם.

רב שלמה לא היה צריך לאכל. אני אכלתי יחד עם רב שלמה, אז נתביישתי מאד, אני אוכל והוא לא אוכל. אבל נתנו לי אִכֵל, מה שהוא לא אכל - אני אכלתי. הוא לא צריך לאכל הרבה, רק כמו ציפור...